

Reģionu komitejas atzinums “Ukrainas vietējās un reģionālās pašvaldības un es un Ukrainas sadarbības attīstība”

(2007/C 305/05)

REĢIONU KOMITEJA

- **norāda**, ka pēc notikumiem, kuru rezultātā 2004. gada beigās tika uzsākta “oranžā revolūcija”, Ukraina ir centusies īstenot vērienīgu reformu plānu ar mērķi iedibināt un nostiprināt valstī demokrātiju un tirgus ekonomiku un tādējādi tuvināt Ukrainu Eiropas Savienībai; tomēr **atzīmē**, ka minētās reformas pagaidām vēl nav nostiprinājušās;
- **atzinīgi vērtē** to, ka ES un Ukraina 2007. gada martā uzsākušas sarunas par jaunu pastiprinātu nolīgumu [*Enhanced agreement*].
- **ar interesi sekos** Ukrainas administratīvo reformu plāna īstenošanas nākamajam posmam, kurā īpaša nozīme būs vietējo un reģionālo pašvaldību kompetences jomu noteikšanai, fiskālajai decentralizācijai un teritoriālajai reformai;
- **atbalsta** ierosinājumu izveidot institucionālu platformu, kas atvieglotu apspriešanos ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem ES un Ukrainā saistībā ar uzsāktajām sarunām par jauno nolīgumu; vienlaicīgi **pauž nožēlu**, ka pašreiz nav nodrošinātas iespējas īstenot tāda paša līmeņa apspriedes ar pārrobežu un reģionālajā sadarbībā iesaistītajām pusēm, tādēļ aicina Eiropas Komisiju izveidot līdzīgu institucionālas platformas komiteju ES un Ukrainas vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjiem;
- **ierosina**, ka tādā veidā — ar Eiropas Komisijas praktisku atbalstu un saskaņā ar ES un Ukrainas Partnerības un sadarbības līgumu — varētu izstrādāt Ukrainas un ES dalībvalstu vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbības pamatnolīgumu; šāds nolīgums kalpotu par pamatu ES dalībvalstu un Ukrainas vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbībai;
- **atgādina**, ka pārrobežu sadarbībai pie ES austrumu robežas piešķirti tikai 5 % no kopējiem ENPI līdzekļiem; **uzskata**, ka ENPI atvēlētie līdzekļi nav pietiekami, un **aicina** vismaz 10 % no ENPI fondiem piešķirt pārrobežu sadarbības programmu atbalstam.

Ziņotājs: Istvan SÉRTŐ–RADICS kgs (HU/ALDE), Uszka pilsētas mērs, RELEX komisijas priekšsēdētāja vietnieks

Ieteikumi politikas jomā

ES un Ukrainas attiecību stratēģija un galvenie uzdevumi

REĢIONU KOMITEJA

1. **uzskata**, ka politiskā stabilitāte un ekonomikas attīstība Ukrainā atbilst ES stratēģiskajām interesēm un ka ES un Ukrainas attiecību stiprināšana ir kļuvusi vēl svarīgāka pēc divu jaunu dalībvalstu, kurām ar Ukrainu ir sauszemes vai jūras robeža, pievienošanās ES. Ukrainas attīstībai jābalstās uz faktu, ka tā nākotnē noteikti var kļūt par ES eksportam un ieguldījumiem labvēlīgu tirgu, kā arī stabilu un prognozējamu partneri, kas vēlas sadarboties, lai nodrošinātu mieru un drošību Eiropā. Visi minētie faktori būtiski ietekmē stabilitāti, drošību un labklājību Eiropas Savienībā;

2. **uzskata**, ka politiskā stabilitāte un ekonomikas attīstība Ukrainā atbilst ES stratēģiskajām interesēm un ka ES un Ukrainas attiecību stiprināšana ir kļuvusi vēl svarīgāka pēc divu jaunu dalībvalstu, kurām ar Ukrainu ir sauszemes vai jūras robeža, pievienošanās ES. Nav šaubu par to, ka Ukraina var vislabāk panākt vispusīgu attīstību, nostiprinot savas pozīcijas kā ES eksportam un ieguldījumiem labvēlīgs tirgus, kā arī stabils un prognozējams partneris, kas vēlas sadarboties, lai nodrošinātu mieru un drošību Eiropā. Visi minētie faktori būtiski ietekmē stabilitāti, drošību un labklājību Eiropas Savienībā;

3. **atgādina**, ka Ukrainā patlaban notiek pašpārvaldes reforma, tādēļ ES dalībvalstīm būtu vēlams dalīties pieredzē un Ukrainas pārstāvjiem iepazīstināt ar minētās reformas praktiskiem piemēriem un modeļiem. Tomēr svarīgi ir noskaidrot, cik saskaņoti un pārredzami tiek īstenoti tiesību akti. Tas nozīmē, ka jāuzlabo iestāžu veiktspēja, kas nepieciešama, lai nodrošinātu demokrātijas un labas pārvaldības attīstību, kā arī Eiropā pieņemto subsidiaritātes, tuvuma un partnerības principu ievērošanu. Visi minētie nosacījumi būtiski ietekmē ilgtspējīgu ekonomikas attīstību, kas ir ne tikai Ukrainas, bet arī ES mērķis;

4. tā kā ES kopējā ārējā robeža kļūst ievērojami garāka, Ukraina un citas jaunās neatkarīgās ES kaimiņvalstis valstis kļūst vēl stratēģiski nozīmīgākas. Eiropas Savienībai ar Ukrainu, kas ir ES otrā lielākā kaimiņvalsts, ir jāveido labas un stabilas attiecības, un tādēļ ES Ukrainā ir jāveicina laba pārvaldība un demokrātija ne vien valstīs, bet arī reģionālajā un vietējā līmenī. Ir jāveic praktiski un konkrēti pasākumi, lai reaģētu uz dinamiskajām pārmaiņām un jaunajiem izaicinājumiem, kas saistīti ar divpadsmit jaunu dalībvalstu pievienošanos ES un ievērojami ietekmēs ES un Ukrainas attiecības;

5. **uzsver**, ka ES paplašināšana ietekmē ne vien Ukrainas attiecības ar pašreizējām ES dalībvalstīm, bet arī Ukrainas attiecības ar citām jaunajām neatkarīgajām valstīm un Krieviju. Tādēļ atkārtoti jāizvērtē pašreizējās sadarbības struktūras un citi sadarbības tīkli un tie jāuzlabo tiktāl, lai tie nekavētu, bet gan nodrošinātu jūtāmākus panākumus demokrātijas stabilizācijas, patiesas decentralizācijas un teritoriālās kohēzijas jomā. Jāatzīmē arī, ka

jauno kandidātvalstu pievienošanās būtiski mainīs Melnās jūras reģiona perspektīvas. Šiem problēmjautājumiem nepieciešams politisks un ekonomisks risinājums;

6. **norāda**, ka ES līdz šim palīdzēja attīstīt vietējo demokrātiju un efektīvu vietējā līmeņa pārvaldi Viduseiropas un Austrumeiropas valstīs. Šim nolūkam bija paredzēta, piemēram, TACIS programma un mērķsadarbības pamatprogrammas. Programmu koordinācija tomēr bija nepietiekama, un tādēļ RK vēlētos, lai ES jauno ārējā atbalsta programmu, piemēram, jauno Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumenta (ENPI) un jaunā Kaimiņattiecību ieguldījumu fonda vadība būtu efektīvāka. Visu iepriekšējo un jauno politisko pasākumu, jo īpaši to īstenošanai paredzēto programmu un finanšu instrumentu, saistība ir jāprecizē, ņemot vērā vietējo un reģionālo pašvaldību intereses;

7. **atgādina**, ka ES īpaši atbalsta vietējo un reģionālo pašvaldību mērķsadarbību, un ir pierādījis, ka tā sekmē pārvaldes efektivitātes paaugstināšanu un veicina cilvēku savstarpējos kontaktus. Tādēļ RK vēlētos, lai šādas partnerattiecību programmas tiktu turpinātas un, iespējams, paplašinātas, tādējādi ņemot vērā īpašās vajadzības, kas saistītas ar vietējās un reģionālās pārvaldes attīstību Ukrainā un attiecīgajā ģeogrāfiskajā reģionā. Turklāt vietējai un reģionālajai demokrātijai ir īpaša nozīme, lai Ukrainā turpinātu attīstīt demokrātiskas iestādes un uzlabotu to veiktspēju, un tai jāatbilst principiem, kas citastarp ir ietverti 1985. gada 15. oktobra Eiropas Vietējo pašvaldību hartā. Tādēļ debatēs ir jāiesaista visas ieinteresētās puses, tostarp vietējās un reģionālās organizācijas, kā arī visu līmeņu pašvaldības;

8. **uzskata**, ka uzticamas partnerattiecības jāveido, pamatojoties uz stratēģiju un praktisku darba programmu, kas balstīta uz kopējām interesēm, lai varētu sasniegt politikas ietvaros izvirzītos mērķus. Šajā sakarā ir jāveic konkrēti pasākumi, ar kuru palīdzību iespējams atbilstoši reaģēt uz jaunajām problēmām un uzdevumiem nesen paplašinātās ES un Ukrainas attiecībās. Vietējā un reģionālā līmenī ir būtiski nodrošināt izaugsmi, ņemot vērā, ka tā ir nākotnes labklājības pamats, turklāt attīstībai jābūt pielāgotai vietējo un reģionālo pašvaldību dažādajiem uzdevumiem. Reģionālās attīstības galvenie aspekti, kas var nodrošināt izaugsmi Ukrainā un ES, kā arī nodrošināt vietējo un reģionālo pašvaldību ciešāku sadarbību, ir izglītība, vides aizsardzība, transports, uzņēmējdarbības attīstība uz publiskā un privātā sektora sadarbības pamata, sociālie pakalpojumi un veselības aprūpe;

9. **uzskata**, ka ES jāpievērš liela uzmanība tiem reģioniem, kuros izaugsmes un attīstības nepieciešamība ir īpaši aktuāla; piemēram, Eiropas Kaimiņattiecību un sadarbības instruments jāizmanto, lai atbalstītu visvairāk atpalikušos novadus Ukrainas ekonomiski mazattīstītajos reģionos. Turklāt Eiropas strukturālās un kohēzijas politikas principi jāpielāgo vietējiem apstākļiem, ņemot vērā nepieciešamību uzlabot dzīves apstākļus, nodrošināt ilgtspējīgu attīstību un paaugstināt reģionu konkurētspēju;

10. **atgādina**, ka tā paredzējusi īpašu uzmanību veltīt tām jomām, kas ietilpst vietējo un reģionālo pašvaldību kompetencē. Valstu iestādes atbild par jautājumiem, kas skar sabiedrību kopumā, savukārt vietējās un reģionālās pašvaldības darbojas jomās, kuras nozīmīgas atsevišķām sabiedrības grupām un ietekmē iedzīvotāju ikdienas dzīvi;

11. **atzīmē**, ka, cieši sadarbojoties atsevišķu projektu līmenī, ES var veicināt valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu līdzsvarotu reformu uzsākšanu reģionālajā un vietējā līmenī. Tādējādi, īstenojot projektus atsevišķās nozarēs, ES var veicināt cilvēkkapitāla attīstību. ES jāturpina atbalstīt personisko sakaru attīstība minētajā jomā, jo īpaši veicinot partnerattiecības izglītības jomā.

ES un Ukrainas attiecības: aktualitātes

12. **norāda**, ka pēc notikumiem, kuru rezultātā 2004. gada beigās tika uzsākta "oranžā revolūcija", Ukraina ir centusies īstenot vērienīgu reformu plānu ar mērķi iedibināt un nostiprināt valstī demokrātiju un tirgus ekonomiku un tādējādi tuvināt Ukrainu Eiropas Savienībai; tomēr **atzīmē**, ka minētās reformas pagaidām vēl nav nostiprinājušas;

13. **norāda**, ka 1998. gada aprīlī noslēgtajā Partnerības un sadarbības nolīgumā, kā arī 2005. gada februārī pieņemtajā ES un Ukrainas rīcības plānā norādītie mērķi vēl aizvien ir būtisks pamats ES un Ukrainas sadarbības turpmākai attīstībai. Minētajā nolīgumā ir paredzēta divpusējās sadarbības struktūra un noteikti galvenie forumi un lēmējinstīcijas, nodrošinot kopīgo interešu jautājumu risināšanu visos līmeņos, kā arī informācijas apmaiņu un domstarpību risinājumu;

14. **atzinīgi vērtē** to, ka ES un Ukraina 2007. gada martā uzsākušas sarunas par jaunu pastiprinātu nolīgumu [*Enhanced agreement*]. Jaunā nolīguma galvenais mērķis, kas liecina par ES un Ukrainas attiecību attīstības stratēģisko nozīmīgumu, ir tuvināt Ukrainu ES, sekmēt politisku sadarbību, paplašināt tirdzniecības un ieguldījumu apjomus un tādējādi sekmēt ekonomikas attīstību un labklājību Ukrainā;

15. **atbalsta** ierosinājumu izveidot institucionālu platformu, kas atvieglotu apspriešanos ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem ES un Ukrainā saistībā ar uzsāktajām sarunām par jauno nolīgumu; vienlaicīgi **pauž nožēlu**, ka pašreiz nav nodrošinātas iespējas īstenot tāda paša līmeņa apspriedes ar pārrobežu un reģionālajā sadarbībā iesaistītajām pusēm, tādēļ aicina Eiropas Komisiju izveidot līdzīgu institucionālas platformas komiteju ES un Ukrainas vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjiem;

16. **norāda**, ka tā nesaista sadarbību jaunās Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) ietvaros ar ES paplašināšanas procesu, t.i., sadarbība vēl nenozīmē iespējamu dalību ES; tomēr plašāka sadarbība jaunās EKP ietvaros var veicināt reformu procesus

Ukrainā un kaimiņattiecību ilgtermiņa stratēģijas izveidi nākotnē, tādējādi šo valsti iespējami tuvinot ES;

17. **pauž gatavību** konstruktīvi piedalīties kopīgo sadarbības jomu apzināšanā un attīstībā, kas ietver arī kopīgo ekonomisko telpu, kopīgo brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, sadarbību ārējās drošības, pētniecības, izglītības un kultūras jomā, saskaņā ar ES un Ukrainas augstākā līmeņa sanāksmēs 2005. gada decembrī un 2006. gada oktobrī panākto vienošanos;

18. **uzskata**, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir pamatotas intereses daudzos kopīgo sadarbības jomu aspektos, un ierosina, lai Komiteja tieši piedalītos kopīgās sadarbības veicināšanā gan tajās jomās, kas ietilpst tās kompetenču lokā, gan tajās, kurās tiek izmantota atklātas koordinācijas metode;

19. **ar interesi sekos** Ukrainas administratīvo reformu plāna īstenošanas nākamajam posmam, kurā īpaša nozīme būs vietējo un reģionālo pašvaldību kompetences jomu noteikšanai, fiskālajai decentralizācijai un teritoriālajai reformai, kā arī cer, ka pavērsies plašākas iespējas ES un Ukrainas vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbībai;

20. **izsaka pārliecību**, ka 1985. gada oktobra Eiropas Vietējo pašvaldību hartas principi tiks ietverti arī turpmākajās likumdošanas iniciatīvās;

21. **pauž gandarījumu** par to, ka ES un Ukrainā tiek pievērsta uzmanība vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbībai, jo tas nozīmē, ka nozīmīgāka kļūš kopīgo un sabiedrībai aktuālo problēmu risināšana vietējo un reģionālo pašvaldību līmenī;

22. **uzskata**, ka informācijas un labākās prakses apmaiņa vietējā un reģionālajā līmenī veicina demokrātiju un sociālo un ekonomisko attīstību;

23. **ar gandarījumu atzīmē**, ka ES un Ukrainas vietējo un reģionālo pašvaldību kopīgi īstenotie projekti ir stiprinājuši vēlmi turpināt sadarbību, jo tai ir labvēlīgi nosacījumi un **vēlas uzsvērt**, ka ir nepieciešama vietējo un reģionālo pašvaldību stabila un ilgstoša sadarbība, kas ir būtisks priekšnoteikums, lai minētie kopīgie projekti būtu sekmīgi.

Lēmumu pieņemšanas process un galvenās prioritātes vietējā un reģionālajā līmenī

24. **aicina** ES un Ukrainas vietējās un reģionālās pašvaldības sadarboties kopīgu interešu jomās, ņemot vērā, ka sadarbības iespējas pastāv ļoti daudzās jomās, piemēram, kultūras, sociālajā, reģionālās tautsaimniecības, vides aizsardzības, transporta, lauksaimniecības jomā, kā arī, īstenojot īpašas iniciatīvas pētniecības un izstrādes veicināšanai privātajā sektorā. Tās ir reģionālajai attīstībai īpaši nozīmīgas teritoriālo kompetenču jomas;

25. **uzskata**, ka veselība un lielā mērā veselības aprūpe ir galvenie faktori, kas nosaka sabiedrības izaugsmes iespējas, un tādēļ tās ir svarīgas vietējo un reģionālo pašvaldību kompetences jomas, kurām ir saistība ar sociālajiem jautājumiem, kā arī tieša vai netieša ietekme uz citām nozarēm; tādējādi tās ir kļuvušas arī par citu nozaru pamatkomponentiem, palīdzot veicināt un saglabāt sociālo stabilitāti;

26. **ierosina**, ka tādā veidā — ar Eiropas Komisijas praktisku atbalstu un saskaņā ar ES un Ukrainas Partnerības un sadarbības līgumu — varētu izstrādāt Ukrainas un ES dalībvalstu vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbības pamatnolīgumu; šāds nolīgums kalpotu par pamatu ES dalībvalstu un Ukrainas vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbībai;

27. **atbalsta** informācijas apmaiņu un paraugprakses izplatīšanu konkrētās rīcības jomās, ja tas tiek darīts visas sabiedrības interesēs; pauž vēlmi palīdzēt, organizējot regulāras debates par Ukrainu, lai novērtētu ES un Ukrainas sadarbību un attiecības; šādas debates īpaši sekmētu to jautājumu risināšanu, kas ir vietējo un reģionālo pašvaldību kompetencē;

28. **uzskata**, ka pieredzes un informācijas apmaiņa starp Reģionu komiteju un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju varētu sekmēt ES un Ukrainas saprašanos kopīgo interešu jomās; tā arī pavērtu jaunas iespējas īpašām uz Ukrainu orientētām iniciatīvām kopīgu darba grupu, semināru, sanāksmju un konferenču veidā, jo abām komitejām ir interese par šādiem pasākumiem un tās vēlas sekmēt ES un Ukrainas sadarbības padziļināšanos.

Pārrobežu un reģionālā sadarbība

29. **atzīmē**, ka no 2007. līdz 2013. gadam tiks īstenots jaunās kaimiņattiecību programmas otrais posms, kas pavērs jaunas iespējas ciešākai un efektīvākai pārrobežu sadarbībai, kurai būs konkrēti rezultāti;

30. **atbalsta viedokli**, ka ir nepieciešams palielināt tehnisko palīdzību un politisku atbalstu, lai nodrošinātu pastāvīgu pārrobežu un starpreģionālo sadarbību starp ES un tās kaimiņvalstīm otrpus kopīgās robežas laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam, un teritoriālās sadarbības mērķi jāveicina izmantojot jauno Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu;

31. **atzinīgi vērtē** Eiropas Komisijas ar ENPI saistīto valsts stratēģijas dokumentu Ukrainai 2007-2013, kurā uzsvērts, ka pārrobežu sadarbība ir kaimiņvalstu sadarbības pamatelements; **uzsver**, ka šāda veida sadarbība ir piemērotākais veids, kā mazināt bažas, kas saistītas ar Šengenas līguma valstu robežas

ieviešanu, un ir izdevīga reģioniem abpus robežas, neraugoties uz ES austrumu robežas reģionu pašreizējo attīstības līmeni;

32. **atgādina**, ka pārrobežu sadarbībai pie ES austrumu robežas piešķirti tikai 5 % no kopējiem ENPI līdzekļiem; **uzskata**, ka ENPI atvēlētie līdzekļi nav pietiekami, un **aicina** vismaz 10 % no ENPI fondiem piešķirt pārrobežu sadarbības programmu atbalstam;

33. **uzskata**, ka šajā sakarā ir ļoti rūpīgi jānosaka pārrobežu sadarbības prioritātes, lai palielinātu sinerģiju un novērstu līdzekļu neproduktīvu izlietojumu; tik mazu finansējuma summu nevajadzētu izmantot vispārējas ekonomikas un sociālās attīstības programmu atbalstam pierobežas reģionos; nav arī pamata cerēt, ka tik pieticīgs finansējums nodrošinās ES prioritāro mērķu sasniegšanu, piemēram, efektīvu un drošu robežu veidošanu, jo šādas problēmas risināmas citu ES politiku ietvaros;

34. **iesaka** pastiprināt pārrobežu sadarbības trīs prioritātes, proti, a) kopēju robežu problēmu risināšana, tajā skaitā kopējas vietējās infrastruktūras un integrētas reģionālās attīstības jautājumi, b) personīgie kontakti, c) cilvēkresursu attīstība un atbalsts izglītībai, zinātnei un pētniecībai pierobežu reģionos;

35. **norāda**, ka ir vēlams rosināt un veicināt interesi par sadarbību, īpaši kultūras un izglītības jomā, kuras pamats varētu būt kultūras pasākumi un vietējām un reģionālajām kultūrām raksturīgo tradīciju kopšana.

36. **izsaka cerību**, ka turpmāk minētajās jomās svarīga nozīme būs Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (EGTC) tiesiskajam instrumentam, jo īpaši sabiedrības veselības, sabiedriskā transporta, sagatavotības katastrofu novēršanai un starptautisku tūrisma struktūru veidošanas jomā. Turklāt EGTC varēs izmantot kā papildu instrumentu publiskā un privātā sektora partnerību stratēģijas īstenošanā; tādēļ aicina valstu kompetentās iestādes Ukrainā un tai kaimiņos esošajās ES dalībvalstīs veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu Ukrainas partneru dalību EGTC, kā to paredz Regula (EK) 1082/2006;

37. **uzskata**, ka ir svarīgi, lai ES palielinātu finansiālo sadarbību ar Ukrainu, īpaši ar ENPI starpniecību, kā arī ieviešot jaunus instrumentus, piemēram, Kaimiņattiecību ieguldījumu fondu, ko dalībvalstu iestādes, kuras sniedz atbalstu attīstībai, varētu izmantot ieguldījumu veicināšanai EKP valstīs; ierosina Ukrainai veicināt kopīgā finanšu nolīgumu parakstīšanu, kas tiktu īstenots ar kopīga fonda palīdzību;

38. **uzsver** pilsētu mērķsadarbības programmu nozīmi informācijas apmaiņas veicināšanā noteiktās darbības jomās;

39. **atbalsta** Eiropas Komisijas uzsvērtο viedokli, ka liela nozīme ir vietējai līdzdalībai, vienlaikus nodrošinot valsts līmeņa atbalstu; taču saistībā ar labākas sadarbības veidošanu **iesaka** ES un Ukrainas kaimiņattiecību politikas rīcības plānā iekļaut arī divpusēju programmu īstenošanu;

Reģionu, kuriem ir tieša robeža ar ES, īpašais stāvoklis

40. **uzsver**, ka ES un Ukrainas starptautiskās attiecības visvairāk skar tos Ukrainas reģionus, kuriem ir tieša robeža ar ES; tādēļ tā atbalsta ciešāku sadarbību šajos reģionos starptautisko attiecību un vietējo pašvaldību partnerattiecību ietvaros;

41. **rosina** Ukrainu ātri noslēgt divpusējus nolīgumus ar ES sastāvā ietilpstošajām robežvalstīm par vietējo pierobežas satiksmi atbilstoši Regulai Nr. 1931/2006/EK.

42. **uzsver**, ka ir svarīgi palīdzēt ekonomiski mazattīstītajiem un atpalikušajiem reģioniem, un uzskata, ka Ukrainas valdībai

tāpēc ir jāizstrādā stratēģija, kas atbilstu Eiropas reģionālās politikas principiem, kā arī jāattīsta mehānismu un iestāžu sistēma; dalībvalstu reģioni varētu palīdzēt minētajā jomā, veicinot zināšanu apmaiņu un paverot iespējas visām ieinteresētajām pusēm piedalīties konkrētos projektos, sadarboties konkrētās jomās saskaņā ar ES un Ukrainas kaimiņattiecību politikas rīcības plānu, kā arī veicināt paraugprakses izplatīšanu. Ir ļoti svarīgi nodrošināt nepieciešamos finanšu resursus konkrēto ES un Ukrainas kaimiņattiecību politikas rīcības plānā paredzēto pasākumu īstenošanai; šiem resursiem jābūt ātri pieejamiem;

43. **uzsver** cilvēku savstarpējās saziņas nozīmi daudz kultūru reģionos, īpaši kultūras un izglītības, ka arī jauniešu sadarbības jomā. Tieši pieredzes un zināšanu apkopošana var stimulēt pārrobežu sadarbību un palīdzēt Ukrainai īstenot tik ļoti nepieciešamās reformas.

Briselē, 2007. gada 11. oktobrī.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE